

[Indenrigsministeren.]

være disponeret over hele dette Beløb i Løbet af de to Aar, der er afsat, og jeg kan herom sige, at der har været let Adgang for Indenrigsministeriet til at disponere over næsten hele dette Beløb. Men nu har Forholdene, som det er ærede Medlemmer bekendt, udviklet sig saadan, at der navnlig i det sidste Aar har været udfoldet en ganske overordentlig stor Byggevirksomhed uden offentlig Støtte. Jeg har derfor ment det rigtigst at holde noget igen med Hensyn til Anvendelsen af det bevilgede Beløb, idet det offentliges Støtte til Boligbyggeri bør virke udjævnende paa Byggevirksomheden. Dette har haft til Følge, at der i Øjeblikket er mellem 9 og 10 Mill. Kr. tilbage af det oprindelig bevilgede Beløb. Hertil kommer, at der ved en Ændring i Loven, der gennemførtes ved Lov af 1. Oktober 1934, blev givet Hjemmel for en Udvidelse af Laaneomraadet, idet der nu ogsaa kan gives Laan til Ombygnings- og Installationsarbejder i Beboelsesejendomme samt til Opførelse og Ombygning af Forsamlingshuse og andre Bygninger med kulturelt Formaal. Da denne sidste Lov kun har været gældende i faa Maaneder, begynder den først nu at blive anvendt. Jeg har derfor ment det rigtigst, at Lovens Gyldighedsperiode forlænges, saa at Indenrigsministeriet ikke har nødtigt at disponere over Restbeløbet inden 1. April i Aar, men stilles frit i saa Henseende under Hensyn til alle foreliggende Forhold. Det Forslag, der her foreligger, gaar da ud paa at forlænge Lovens Gyldighedsperiode med et Aar, til 31. Marts 1936.

I Forslagets § 2 foreslaas det, at Grænsen for de Laan, der kan ydes efter Loven af 1. Oktober 1934 § 6 til Husholdningsskoler, Undervisningskøkkener, Læringshjem o. lign., sættes op fra 10 000 Kr. til 25 000 Kr. Efter Ordlyden af Loven af 1. Oktober 1934 vilde jeg i og for sig mene, at Ministeriet var berettiget til at bevilge Beløb paa dette Omraade uden denne Begrænsning af 10 000 Kr. i de enkelte Tilfælde, men da der under Forhandlingen i Landstinget sidste Efteraar fra Ordførerens Side er faldet Udtalelser, som maa forstaaes, som om Grænsen 10 000 for Forsamlingshuslaan ogsaa gælder § 6, har Indenrigsministeriet ikke villet fortolke Loven paa den Maade, som i øvrigt selve Lovens Ordlyd synes at give Basis for. Jeg foreslaar altsaa i Stedet for, at Laanegrænsen paa dette Omraade sættes op fra de 10 000 til 25 000 Kr.

Jeg skal tillade mig at anbefale Forslaget til hurtigt Behandling. Da Loven

løber ud til 1. April, er der kun faa Dage tilbage.

Stensballe: Saa vidt jeg har kunnet forstaa, er dette Lovforslag vedtaget i det andet høje Ting med Regeringspartiernes Stemmer, hvorimod Konservative og Venstre har stemt imod. Skal man imødekomme Indenrigsministerens Ønske om at behandle Sagen meget hurtigt, maa Konsekvensen deraf vel blive, at vi intet Udvalg skal have, men at Konservative og Venstre saa vil stemme imod her. Imidlertid forstaaer jeg, at der i Folketinget har været stillet et Ændringsforslag af Venstre, som ikke blev vedtaget, og det har i hvert Fald i væsentlig Grad bidraget til, at mit Parti stemte imod Lovforslaget. Jeg mener derfor, det vil være rigtigst, at vi prøver en Udvalgsbehandling af Lovforslaget i dette høje Ting. Det er beklageligt, at Forslaget er kommet saa sent herover; det har ligget et Par Maaneder i det andet høje Ting, og vi har kun 3 Dage til Raadighed, hvis det skal vedtages inden 1. April. Men nu maa vi jo se, hvordan vi kommer igennem med det. Der er ogsaa adskillige Oplysninger, som jeg mener det kunde være rigtigst at faa Ministeren til at give os i Udvalget, og jeg agter derfor, naar denne Behandling er endt, at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg.

P. Christensen: Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at sige til den højtærede Minister, at denne Lov er en af de Love, der har virket efter sin Hensigt. Den har gjort megen Nytte og skabt megen Glæde i den Tid, den har været gældende. Jeg har haft Lejlighed til at følge Lovens Praktisering i det daglige Liv, og jeg ved vel, at der lejlighedsvis har kunnet være nogen Utilfredshed med den Omhyggelighed og Paaholdenhed, hvormed Indenrigsministeriet har administreret Loven, men jeg kan kun sige, at jeg synes, at den Maade, Loven administreres paa, er paaskønnelsesværdig, thi netop derigennem kommer Loven til at virke efter den Hensigt, som laa bag ved dens Vedtagelse.

Det foreliggende Forslag om Forlængelse af Lovens Gyldighed ud over 1. April maa vel betragtes som en Selvfølgelighed, og det er heller ikke det, som har voldt Besvær i det andet høje Ting. Striden drejer sig alene om den lille Bestemmelse, der er indført i § 6 om Hjemmel til med Hensyn til de af den højtærede Indenrigsminister nævnte Foranstaltninger at gaa op til 25 000 Kr. i Stedet for 10 000 Kr. Denne